

Lời ngỏ

Mẹ ơi, mẹ ở đâu?...Cha ơi, Cha ở đâu?
Con sẽ đi về đâu khi trời đầy giông tố?
Con sẽ đi về đâu khi hoàng hôn xuống núi
Và... phố phường mờ nhạt ánh đèn khuya?

Phải chăng có người sinh ra để làm vinh quang gia phong, nhưng có kẻ chào đời lại là vận rủi cho chính họ và gia quyến?

Cũng như bao trẻ thơ khác, em là niềm tự hào của mẹ, sự mong đợi của cha. Thế nhưng tất cả niềm hy vọng đó đã vụt tắt ngay em chào đời với đôi mắt mù loà và chân tay co quắp... mẹ vĩnh viễn ra đi vì quá yếu sau ca mổ lâu giờ, khi em chưa một lần được ôm bầu vú...Từ đó em chỉ cảm nhận được hơi ấm của bố trong lặng lẽ, đau đớn và vô vọng. rồi một ngày bố cũng đã ra đi...

Em là ai? Sao em sinh ra và lớn lên không như bao người khác... không nói, không nghe, không đến trường, không làm việc, bệnh hoạn tật nguyền xấu chuỗi thời gian. Mẹ tàn tạ sớm khuya, cha miệt mài mưa nắng .Ngôi nhà trống vắng, mình em vò vố bên bầy ruồi bọ... cười khóc rồi lăn ra ngủ cũng bình yên...

Em là ai? Sao không thể đi, không thể chạy, suốt đêm ngày trên mảnh chiếu tanh hôi...

Những mảnh đời ... những tiếng kêu có lúc như oán như than, có lúc như nài nỉ, van lơn...làm tim tôi đau nhói.. tôi đau nỗi đau của em... tôi đau nỗi đau của nhân loại, tôi đau nỗi đau của một kiếp nhân sinh.

..Có thể tôi là Mẹ, là Bố của em?

Và! mỗi ngày, trong ơn gọi của mình, tôi được mời gọi chiêm ngắm đặc biệt Thập giá Đức Kitô, tôi nhìn thấy trong khuôn mặt đầm đìa máu và thương tích của Chúa Giêsu, vô số những em bé mồ côi, những người tàn tật.

Phải chăng đó chính là Thập Giá của Đức Kitô hôm nay?

Lạy Chúa, con đã nhận ra Thánh ý của Người.

Kính xin quý vị hãy giúp tôi hoàn thành sứ mạng của mình.

LỜI GIỚI THIỆU

Kính gửi Quý vị ân nhân gần xa,

Chúng tôi, chị em nữ tu Mến Thánh Giá Hướng Phương – Quảng Bình. Vốn được sinh ra và lớn lên cùng bà con ở vùng đất thân yêu này. Hơn ai hết, chúng tôi vừa là người cùng cảnh ngộ, đồng thời cùng là

những người rất gần gũi và hiểu rõ từng hoàn cảnh sống của bà con ở nhiều nơi trong tỉnh Quảng Bình này: Từ Minh Hoá, Tuyên hoá. Quảng Trạch, Bố Trạch ...

Chúng tôi được sống, được làm việc, được chia sẻ và cùng được cảm nhận sâu sắc sự vất vả, thiếu thốn, cùng cực của bà con ở vùng đất Miền Trung nghèo khổ, khắc nghiệt này. Điều mà làm cho chúng tôi khắc khoải, thao thức nhất là các em mồ côi, khuyết tật. Bệnh hoạn đã đưa đẩy các em vào ngõ cụt của cuộc đời, sự đói nghèo lại càng làm cho cuộc đời các em trở nên bi đát hơn.

Như quý vị đã biết, hậu quả của các loại thuốc độc trong chiến tranh đã để lại những căn bệnh ghê gớm như: đao, bại liệt, thần kinh, câm, điếc, mù..vv. Hơn nữa Quảng Bình lại là một trong những nơi thiếu sự ưu đãi của thiên nhiên, bão lũ, lụt nhiều, nghèo đói triền miên. Ba mẹ các em quá nghèo đói không thể chăm sóc, chữa trị cho con cái họ. Vì ngoài những em mồ côi, phần lớn các em khuyết tật lại là những em được sinh ra trong gia đình nghèo, đông con. Sự hiện diện của các em trở nên một gánh nặng cho cha mẹ và còn ảnh hưởng sâu xa đến tương lai những thành viên khác trong gia đình.

Quảng Bình lại là một nơi, có tỷ lệ người mắc các căn bệnh do chất độc màu da cam và con số các em mồ côi khá cao. Các em này chưa có đủ những nhu cầu cần thiết như cơm, áo, thuốc, sự nâng đỡ về tinh thần, và quan trọng hơn là tương lai của những em còn có thể làm được điều gì đó cho chính họ và xã hội.

Chúng tôi luôn cố gắng và tìm kiếm cơ hội để tạo cho các em có được cuộc sống tốt hơn. Thế nhưng hoàn cảnh tỉnh Quảng Bình còn khó khăn, chưa có được một cơ sở hay một mái ấm nào, đảm bảo cho các em có nơi nương thân, ngoài một vài trung tâm chỉ dành cho việc dạy các em khuyết tật không mấy khả quan.

Trước thực trạng đó, chúng tôi thấy rằng chính chúng tôi phải có trách nhiệm đối với các em và việc mở trung tâm nuôi dạy các em mồ côi, khuyết tật là việc cấp thiết cần phải làm vì hạnh phúc, tương lai của các em, vì tình đồng loại và nhằm góp phần vào sự thăng tiến của xã hội, giảm bớt tình trạng đói nghèo, mở rộng tình tương thân tương ái, tiếp nối truyền thống quý báu của dân tộc Việt nam” lá lành đùm lá rách, lá rách ít đùm lá rách nhiều”

Là những nữ tu, chúng tôi tự nguyện cam kết không dành trái tim cho bất kỳ một ai, nhưng là yêu thương tất cả mọi người. Chúng tôi không sinh ra những đứa con theo huyết nhục nhưng sẵn sàng đón nhận và cưu mang các em mồ côi và những người khuyết tật như những đứa con tinh thần, trong tình yêu dâng hiến của chúng tôi. Do vậy mà chúng tôi dám tin tưởng và can đảm để nói lên rằng: Chúng tôi đã và sẽ là những người mẹ, người thầy tốt của họ.

Hơn nữa, sứ mạng của Người nữ tu Mến Thánh Giá, thúc bách chúng tôi, dấn thân phục vụ ưu tiên giới trẻ nói chung, đặc biệt các em bé mồ côi, người tàn tật. Tu viện chúng tôi tự hào, được cùng đồng hành

và gắn bó với mảnh đất thân yêu này từ hơn 300 năm. Ba trăm năm nay chị em nữ tu chúng tôi, thế hệ này tiếp nối thế hệ khác trong thời chiến cũng như thời bình, dưới nhiều hình thức khác nhau, chúng tôi đã âm thầm phục vụ bà con khắp nơi trong tỉnh Quảng Bình. Từ những ngày đầu tiên là gánh thuốc viên, các Bà Phước Nhà Mụ Hướng Phương đi khắp đây đó vừa phát thuốc cho những người đau ốm, kiếm tìm những đứa trẻ mồ côi - khuyết tật đem về nuôi để từ đó có khu Con Trẻ Hướng Phương. Theo các nữ tu già kể lại: Lúc ấy không có giường các nữ tu đã cho các em ngủ trong nong, cứ bốn, năm em nằm một nong. Mùa hè nằm nong, mùa lạnh nằm ổ rơm. Có nhiều người, bản thân hay con cháu họ xuất thân từ Khu Con Trẻ Hướng Phương, nay đã thành danh.

Trong những năm chiến tranh ác liệt Khu Con Trẻ đã bị sơ tán, một số em có hoàn cảnh quá khó khăn, chúng tôi đã nuôi giấu trong Tu viện.

Cho đến những năm 1990, khi Tu viện được hồi sinh sau chiến tranh chúng tôi đã âm thầm nuôi thêm các em từ 3, 5 rồi con số các em đông dần cho đến năm 2005 là 20 em. Chúng tôi đã nhiều lần trình bày và đệ đơn lên chính quyền xin mở trung tâm nuôi dưỡng, chăm sóc các em, nhưng chưa được chấp thuận.

Các em không thể ở chung cùng các nữ tu với con số đông như vậy. Chúng tôi quyết định nhường ngôi nhà khách gồm 4 phòng và mở rộng phía sau làm nhà bếp, phòng ăn phục vụ các em. Thấy được sự chăm sóc của các nữ tu chúng tôi, rất nhiều gia đình đem con đến gửi nhưng vì nơi ở, nơi ngủ, nghỉ của các em còn quá tạm bợ, chúng tôi chỉ có thể nhận nuôi tối đa được 50 em.

Vạn sự khởi đầu nan. Bước đầu hoạt động nuôi dưỡng các em mồ côi và những người khuyết tật là một vấn đề hết sức khó khăn cho chúng tôi về tài chính cũng như nhân sự. Nhưng chúng tôi cảm nhận được hạnh phúc nơi từng khuôn mặt của các em qua từng ngày sống, thấy các em có sự tiến triển rất tốt về thể lý cũng như tinh thần. Mặt khác, chúng tôi thật sự rất vui khi được phục vụ các em.

Cho đến đầu năm 2008 này, chúng tôi đã nhận được quyết định của tỉnh Quảng Bình, cho phép chúng tôi xây dựng trung tâm nuôi dạy trẻ mồ côi, khuyết tật như nguyện vọng của Tu viện. Chúng tôi đặt tên cho Trung Tâm nuôi dạy trẻ mồ côi, khuyết tật này là: Trung Tâm Hy Vọng Vinsente. (tên gọi này mang ý nghĩa: Các em được chăm sóc ở đây sẽ có hướng tiến triển tốt trong tương lai dưới sự bảo trợ của Cha Thánh tử đạo Vinsente Nguyễn Thị Điểm)

Để đáp ứng nhu cầu nuôi dạy các em mồ côi, người khuyết tật có hiệu quả và công trình xây dựng trung tâm được đảm bảo lâu dài, chị em trong tu viện chúng tôi cùng với sự góp ý của những người có kinh nghiệm đã hoạch định 3 chương trình cho việc xây dựng trung tâm và nuôi dạy các em như sau:

I. Kế hoạch 2 năm (2008-2009) xây dựng trung tâm và nhận nuôi 80 em.

* Trung tâm sẽ được xây dựng theo mô hình nhà chữ U gồm có:

1. Khối nhà A, 2 tầng: Các phòng ngủ, học tập, điều trị: 1.808,0 m²
2. Khối nhà B, nhà cấp 4: Nhà khách + nhà ăn + nhà bếp = 450m²

3. Khối Nhà C, nhà cấp 4: Khu điều trị bệnh nhân đặc biệt = 366m²

4. Khối Nhà D : Tiếp khách và thư viện = 135m²

5. Khối nhà E: Hệ thống vệ sinh =41 m²

- Tổng diện tích xây dựng các khu nhà = 2.800m²

- Phần xây dựng hạ tầng, sân chơi, vỉa hè, hành lang, hệ thống thoát nước trong khuôn viên, đường chạy thể dục xung quanh bờ rào khuôn viên.

A. Khu quảng trường, sân chơi trước: 1.885m²

B. Hệ thống vỉa hè, hệ thống thoát nước 440m².

C. Đường chạy thể dục xung quanh khuôn viên 225m²

D. Hệ thống hàng rào bảo vệ khuôn viên trung tâm

E. Khu để xe và một số công trình phụ khác

F. Cổng chính và cổng phụ.

(Cụ thể: Có bản vẽ chi tiết)

II. Kế hoạch 6 năm (2009-2015). Mở rộng trung tâm phục vụ thêm 120 em.

1. Mua thiết bị, dụng cụ điều trị thường xuyên và phục hồi chức năng cho các em.

2. Trang bị dụng cụ các phòng học -dụng cụ học tập.

3. Xây dựng cơ sở dạy nghề.

4. Tổ chức sản xuất, chăn nuôi theo mô hình trang trại trên khu đất 5 ha gần trung tâm.

III. Kế hoạch 10 năm(2015- 2025) Mở rộng trung tâm phục vụ thêm 200 em.

- Củng cố, nâng cấp và hoàn thiện các chương trình trên.

Với những chương trình như vừa được trình bày, chắc chắn Trung Tâm Hy vọng Vinsente sẽ khó thực hiện tốt. Bởi chúng tôi là những nữ tu: Tinh thần sẵn sàng phục vụ và trái tim yêu thương thì chúng tôi luôn có, nhưng chúng tôi không thể cho các em mọi thứ các em cần

Vì vậy, chúng tôi rất cần trái tim, khối óc và đôi tay rộng mở của tất cả mọi người. Chúng ta hãy cùng chung tay, góp sức: Nâng đỡ, chăm sóc những mảnh đời bất hạnh, mang lại cho các em nụ cười, niềm vui của cuộc sống. Vì chính nụ cười, niềm vui của các em là niềm hạnh phúc của chúng ta.

Nguyện xin Thiên Chúa, Mẹ Maria, Thánh cả Giuse và Cha Thánh Tử đạo Vinsente Nguyễn Thị Điềm trả công bội hậu cho quý vị.

Thay mặt cho toàn thể nữ tu Tu viện Mến Thánh Giá Hương Phương, các em mồ côi và người khuyết tật, chúng tôi xin chân thành cảm ơn và kính chúc quý vị được luôn tràn đầy muôn phúc lành của Chúa.

Liên lạc về địa chỉ:

Tu viện Mến Thánh Giá Hướng Phương
Quảng Phương- Quảng Trạch -Quảng Bình
ĐT(84) 052512074; DĐ: 0909668050
Email: mtghp2005@yahoo.com